

— 78 —

PRECES
DICENDAE IN PROCESSIONE

PRO GRATIARUM ACTIONE,

TITULUS DECIMUS TERTIUS.

SUMMARIUM.

- 1 Ingrati execrantur a Deo.
- 2 Processio haec indicenda illico post obtentam gratiam.
- 3 Populus habet jus ad promovendam istam Processionem.
- 4 Gratiae tribus modis reddi possunt.
- 5 In Processione haec Gratiae redduntur secundo modo.
- 6 Color Paramentorum adhibendorum.
- 7 Viae ampliores de designari debent,
- 8 Viae ornari deberent ad laetitiam.
- 9 Hora hujus Processionis statuenda a Magistro Caeremoniarum.
- 10 Missa celebranda esset pro Gratiarum actione.
- 11 Hymni *Te Deum* etc. Auctor.
- 12 Processio non concordat cum Missa.
- 13 Gratiae principaliter Sanctissimae Trinitati redduntur.
- 14 Psalmi, et Cantica sunt jubilationis.

1 2 3 Aequum est, ut accepto a Deo insigne aliquo Beneficio ad commune Bonum spectante, reddatur illi debita Gratiarum actio: Ingrati enim, et Beneficiorum immemores execrantur a Deo, atque indigni fiunt, ut novas gratias accipiant: unde S. Bernardus in *Ser de Ingrat.* inquit: *Ingratitudo est Ventus urens, fontem pietatis exicans, et fluenta gratiae non recipiens.* Quapropter statim ac Precibus Populi sui indulserit Deus, eumque ab aliqua Calamitate liberavit, vel illi gratiam aliquam satis desideratam elargitus fuerit, cura erit Primi Sacerdotis in loco, nempe Episcopi, sive ejus Vicarii in Civitatibus; Parochi vero in locis extra Urbes, indicare Processionem pro Gratiarum actione: quod si neglexerint, vel per

oblivionem siluerint, unusquisque de Populo jus habet ad excitandos illos, ut debitum officium grati animi promoveatur, et excitetur, ne ingratorum vitio notentur apud Deum, et Homines. Quapropter.

4 Huic necessariae sollicitudini ab Ecclesia provisum est per institutionem Ritus particularis pro facienda Processione ad Gratias agendas, cum tribus modis reddi possint gratiae, ita docente S. Thom. 2. 2. q. 107. art. 2. nempe interius, corde, et animo: exterius Ore, et verbis; factis, et operibus, beneficia accepta compensando.

5 In Processione redduntur gratiae secundo modo, hoc est ore, et verbis: sed potest etiam uniri huic modo compunctio cordis, et animi; necnon facta, et opera, atque ita singulis tribus modis potest adimpleri bonum officium reddendi gratias Deo Benefactori.

6 Color Paramentorum adhibendorum in hac Processione erit Albus, in signum laetitiae, atque concordat cum solemnitate, quae incipit ab Hymno, sive Cantico *Te Deum laudamus* etc. Vide quae diximus in *Titulo de ordine servando in Titularum majorum Processione*, §. 3.

7 8 9 10 Viae quoque designari debent ampliores, et commodiores a Magistro Sacrarum Caeremoniarum, quae si Tapetibus, et Aulaeis, Velisque coloratis ornarentur, maxime concordarent cum communi laetitia, et magis ostenderent accepti Beneficii gaudium. Hora insuper, si non esset Missa canenda (prout magis consonum videtur, ex *Titulo generali de Processionibus*, §. 7.) esset ab eodem Caeremoniario determinanda, etiam pomeridiana, ut expeditius a Populo frequentari posset, qui in illa hora omnibus negotiis solutus videtur: tanto magis quando esset dies festus. Quo vero ad Missam, esset in hoc casu celebranda pro gratiarum actione in mane ejusdem diei, ad hoc ut sic Populus ad supplicationes, praevio Sancto Sacrificio, se praepararet.

§. I. Initio Processionis cantatur Hymnus: *Te Deum laudamus*; etc.

11 12 13 14 Hymnus iste, qui SS. Ambrosio, et Augustino tribuitur per Gavant. *T. 2. sect. 5. c. 19.* plenus est laetitiae, et propterea in signum gaudii pro gratiis obtentis cantatur, etiam si illa die reticendus esset in officio, eo quia ratio solemnitatis id postulat, nec processio in hoc concordare debet cum Missa; non enim est pars officii, Gratiae itaque principaliter Sanctissimae Trinitati redduntur, quemadmodum etiam

Missa pro Gratiarum actione est illa de SS. Trinitate, eo quia Deus unus, et trinus est omnium Gratiarum origo.

§. II. Deinde dici poterunt Psalmi, qui sequuntur prout tempus feret, etc.

§. III. Haec autem praedicta, prout longitudo itineris postulaverit, vel omnia, vel ex parte cantari possunt. Deinde in Ecclesia, ubi fit statio, ante Altare dicuntur, sequentes Versus, et Orationes.

15 Tum Psalmi, tum Cantica sunt jubilationis, et laetitiae, ideoque rei praesenti satis congrua, quae repeti poterunt, si longitudo itineris id postulaverit.

7 8 9 10 Vnde prope designari debent amplius et commodiores a Magistro Sacrarum Ceremoniarum, quae si Tabellis, et Analeis, Velisquis coloribus ornantur, maxime concordant cum communis habitus et magis ostenderent se- cepti Beneficii gaudium. Hora insuper si non esset Missa ca- benda (prout magis consonum videtur, ex Titulo generali de Processionibus, §. 7.) esset ab eodem Ceremoniarum deterni- nanda, etiam pomeridiana, ut expeditus a Populo frequenter possent, qui in illa hora omnibus negotiis solutus videtur, tanto magis quando esset dies festus. Quo vero ad Missam, esset in hoc casu celebranda pro gratiarum actione in mane operam dier, ad hoc ut sic Populus ad supplicationes, praevio Sancto sacrificio, praepararet.

4. I. Intro Processionis cantatur Hymnus: Te Deum laudamus; etc.

11 12 13 14 Hymnus iste, qui SS. Ambrosio, et Augusti- no tribuitur per Gavarr. V. 2. sect. 5. a 19. p. 10. est factus, et propterea in signum gaudii pro gratia obtenta cana- tur, etiam si illa die recitandus esset in officio, eo quia ratio so- lempnitatis id postulat, nec processio in hoc concordare debet cum Missa; non enim est pars officii, Gratiae litae, prout in- ter sanctissimam Trinitatem recitatur, quemadmodum etiam

in Coelis veneratur, reverentiam debent esse dignae, prout in Terris est eorum habitus, illas esse reverentiae dignas, prout debeat, quod illis, sicut deus, et ex part. Grego- rii XIII. qui Reliquias Sanctorum venerandas esse, decrevit, non tamen propter se ipsas, sed respectu, et in ordine ad Sanctos, seu Animas beatorum, quibus fuerunt unitae, sicut ad tantam Imagines in ordine, et Typis, Quae de X. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

DE PROCESSIONE IN TRANSLATIONE SACRARUM

RELIQUIARUM.

TITULUS DECIMUS QUARTUS.

SUMMARIUM.

- 1 Reliquiae Sanctorum de fide sunt veneratione dignae.
- 2 Non propter se ipsas, sed in ordine ad Sanctos.
- 3 Imagines venerantur in ordine ad Prototypum.
- 4 Reliquiae veniunt appellatione rerum pretiosarum.
- 5 Translatio Reliquiarum solemniter rito facienda.
- 6 Translationes nonnullarum insignium Reliquiarum.
- 7 Finis harum Processionum.
- 8 Translatio Reliquiarum fit multiplex ratione.
- 9 Fieri debet ab Episcopo, et sine licentia Papae.
- 10 destructio Ecclesiae est potior ratio pro translatione Reliquiarum.
- 11 Reecognitio Reliquiarum fieri debet per Ordinarium.
- 12 Reliquiae a Coemeteriis Urbis translatae, cognito de authentica, possunt in Processione deferri.
- 13 Haec Processio inter extraordinarias collocanda.
- 14 Pro Reliquiis insignibus tantum fit Processio.
- 15 Reliquiae insignes quatenam sint.
- 16 Non est scandalosum, quod dicatur corpus ejusdem Sancti servari in dupli- ci Ecclesia.
- 17 Ornatus Ecclesiae quomodo esse debeat in hac occasione?
- 18 Viae ornari possunt ad libitum.
- 19 Translatio Corporis B. Joannis de Tussignano Episc. Ferrariae et S. Apro- niani Cenii.
- 20 Duo colores tanum adhiberi possunt.
- 21 Violaceus color in quo casu adhiberi possit?
- 22 Lumina accensa deferenda sunt.
- 23 Lumina quando extingui debeant?
- 24 Litaniae canendae.
- 25 Nomina Sanctorum, quorum Reliquiae sunt, inseri debent in Litanis.
- 26 Antiphonae, Hymni, et Psalmi, sunt letitiae.
- 27 Baldachinum adhiberi potest.
- 28 Insensationes quoque licent.
- 29 Populus non est benedicendus cum Reliquiis Sanctorum.
- 30 Prior in ordine deferre debet Reliquiam.
- 31 Dignior locus cedendus est Clero Saeculari.

1 2 3 Ea potissimum ratione, qua Sanctorum Animae in Coelis venerantur, venerari quoque debent eorum Reliquiae in Terris: est enim de fide, illas esse veneratione dignas; prout definiuit *Concilium Trid. sess. 25. decr. 2.* et ex post, Gregorius XIII. qui Reliquias Sanctorum venerandas esse decrevit; non tamen propter se ipsa, sed respective, et in ordine ad Sanctos, seu Animas beatas, quibus fuerunt unitae, sicut adorantur Imagines in ordine ad Prototypa, *Quart. de Process. punct. 15. n. 121.* cum S. Thoma.

4 5 6 Quapropter cum Reliquiae veniant appellatione rerum pretiosarum Ecclesiae, *S. C. Ind. in Januen. 16. Septem. 1710.* non simplici, sed solemniori ritu illarum Translationem faciendam esse, omnes Doctores definiunt, exemplo Patrum antiquorum, qui non sine magna pompa, opus tam grande praefecerunt, narrat enim Gretser, *de Process. lib. 1. cap. 12.* et *Quart. d. loc. a secundo Concilio Nicaeno commendatam fuisse Processionem solemniter factam in translatione Reliquiarum S. Anastasii Martyris, et a S. Augustino summis laudibus celebratam fuisse Processionem factam a S. Lucillo Episcopo in translatione Reliquiarum S. Stephani Protomartyris.* Necnon patet, a S. Hieronymo contra Vigilantium, laudibus extolli Processionem factam in translatione Reliquiarum S. Samuelis Prophetae, cujus Religionis insignia reliquit exempla Sanctus Carolus Borromaeus, ut late referunt Acta Mediolanen. Ecclesiae, et S. Th. *p. 4. q. 25. art. 6.*

multa insuper habentur de solemniori ritu harum translationum apud Durant. *lib. 2. cap. 10. num. 4. in fine.* Sed multo maiora disputabilia, atque Sacrae eruditionis plena in materia Reliquiarum habentur apud Ricciul. *Lucubr. Eccl. l. 1. per tot.* Nos vero quae ad Ritus spectant, pro translatione earundem Sacrarum Reliquiarum tantummodo, pertractantes, his contenti erimus, quae ad huiusmodi Ritus explicandum, illustrandumque sufficient.

7 Finis namque harum Processionum sanctior esse non potest: intendit enim Ecclesia nedum exhibere cultum, et honorem Sanctis; sed insuper, et praecipue fideles, et omnem Populum excitare ad eorum sequenda vestigia.

8 Multiplici ratione fieri potest Sacrarum Reliquiarum translatio, semper vero ab Episcopo, et absque Papae licentia, ut respondet Fagnan. *in cap. 2. tit. 45. n. 15.* necnon ob iustam causam. Vel agitur de revelatione alicujus Sancti Corporis, quod venerationi et cultui exponi debeat, vel de translatione ab una ad aliam Ecclesiam, ad ibi perpetuo standum, vel demum de Processione solummodo cum Sacris Reliquiis ab una, ad eandem Ecclesiam transferendis.

9 10 Quaecumque de causa fiat ista Translatio, seu Processio, semper magna cum solemnitate perfici debet, adeo ut

Castaldus *in Praxi. lib. 2, sect. 10. cop. 4.* et Corsett. *Tract. 1. p. 1. c. 19.* praecipuas circa hunc Ritus instituerit disceptationes caeteris longiores, in quibus totus Ritus adhibendus praescribitur, ut recte, et distincte compleatur: ad quos scriptores Lectorem meum remitto. et ad Rubricam nostri tituli me confero, pro cuius optima, et clara intelligentia afferam *Text. in can. corpora 36. de consecr. distinc. 1.* ubi habetur, quod *Corpora Sanctorum de loco ad locum nullus transferre praesumat sine concilio Principis, vel Episcopi sanctaeque Synodalis licentia.* Nec potior ratio harum translationum haberi potest, quam destructio, seu translatio Ecclesiae, vel loci Sacri ab uno ad alium locum. Vide Ursaya *T. 1. p. 2. d. 7. per. tot. et praesertim. n. 9.*

11 12 13 Unice tantum hoc prae caeteris animadvertendum, praemittendumque est: ante omnia debere fieri recognitionem Reliquiae per Ordinarium, et bene perpendi, an de authentica veritate constet ejusdem, et de his omnibus publica descriptio, et documentum per Notarium fieri debere, ut tuto, et sincere possit Reliquia transferri, et exponi publico cultui. Quibus omnibus pro regula generali addo, Reliquias e Romanis Coemeteriis extractas in Processionibus deferri posse, cognito prius de earum authentica, ut resolvit *S. C. Ind. sub. die 19. Januarii 1711.* Authentice itaque debet constare de illarum identitate, non per conjecturas, et verisimilitudines; sed per legalia, et authentica documenta, quemadmodum practicavit dicta *Sac. Congregatio sub. die 23. Februarii 1711. in Veneta.* relat. ab Ursaya *T. 3. p. 2. d. 24. n. 55.* Quo facto, tunc Processio indici potest pro Translatione, quae inter extraordinarias reponitur per Durant. *l. cit.*

14 Notandum insuper est, non omnes reliquias a nostro Rituali designari, sed tantummodo insignes: unde si haec conditio non verificaretur, non essent indicendae neque processiones, neque solennes translationes.

15 Quenam vero dicantur Reliquiae insignes, habemus ex Gavant. *Man. Epis. verb. Reliq. n. 45. et p. 1. tit. 11. lit. h.* Suntque Corpus integrum, Caput, Brachium, Crus; quibus *S. R. C. sub. die 28. Aprilis 1628.* addidit partem illam corporis, in qua passus est Martyr; modo sit integra, et non parva, prout esset dens S. Apolloniae Virginis, et Martyris, Pellis S. Laurentii Martyris, et huiusmodi, Ricciull. *d. l. 1. cap. 36. per tot.*

16 Circa vero totum integrum corpus alicujus Sancti, illud advertendum est, non esse scandalum in Ecclesia Catholica, si dicatur Corpus alicujus Sancti asservari in duplici, seu multiplici Ecclesia; nam quando Reliquia illius est insignis, et non exigua, mos est illam corpus appellari, non vero partem. Sic

in Precibus ab Ecclesia adhibitis pro Benedictione Vasculorum in quibus asservari debent Sacrae Reliquiae legitur: *Quatenus Fideles tui magnitudine beneficiorum tuorum, in parte modica Reliquiarum, integra Sanctorum corpora se percepisse gratulentur*, Sarnell. *Epistolar. Ecclesiastic. T. 3. ep. 8.*

Inter insignes Sanctorum Reliquias Catholica Ecclesia non solum corpora, seu partes, et membra, sed ossa nuda, Sanguinem, Vestes, Res ab iis usu habitas, Instrumenta Passionis, et suppliciorum, Carceres, Vincula Catenas, Lapides, Sepulchra etiam vacua, enumerat, quia saepe contingit corpora Sanctorum de loco ad locum transferri, quo casu primum Sepulchrum remanere adhuc venerabile docet Ricciull. *d. Lucub. lib. 1. cap. 11. num. 2.* Non quia corpus in eo jaceat, sed quia jacuit, tactuque sacratum est.

§. I. Ecclesia et viae per quas transeundum est, quam fieri potest, descentius ornentur.

Iste ornatus intelligi debet semper quando fiat Translatio solemnitas, non vero privata, habita ratione ad causam, propter quam fit ista Translatio, quae causa triplex enumerantur a Ricciull. *d. cap. 42. num. 1. 2.* alia est necessitatis, alia difficultatis, alia demum voluntatis: ex istis rationabilis est prima, prout *sub num. 10. hujus tituli* demonstratum fuit; Sed rationabiliorem tenet tertiam, nempe voluntariam, Ricciull, *d. num. 6.* quando praesertim agatur de Reliquiis in decentiorem locum collocandis, *C. si quis vult, 16. q. 7. lib. fin. ff. de mor. tuo infer. lib. statuas 7. C. de Religiosis, et sumpt. fun. glos in d. cap. tribus, verb. difficultas, vers. quarta causa.* Causa igitur hac movente.

17 18 Ecclesia ornanda est prout videbitur illius Rectori, vel illi, qui pro talium Reliquiarum Translatione majus interesse habet. Viae vero ornandae erunt ad libitum pietatis, et devotionis Fidelium. Designandae insuper sunt a Ministro Sacrar. Caeremoniarum commodiores, et ampliores, quae tamen perducant ad praefixum finem, Fidelium industria erit trophaea, et signia Sancti illius, de quo sit translatio exponere, necnon symbola ad eum congruentia.

19 Vidi ego hic Ferrariae in translatione Corporis B. Joannis de Tusiniano Episcopi Ferrariensis facta ad ann. 1712. de mandato Cad. de Verme tunc Episcopi hujus Civitatis, ab antiqua Ecclesia PP. Jesuatorum, ad noviter aedificatam S. Hieronymi PP. Excalceatorum Carmelitarum, vidi, inquam, per vias expositas plures tabulas affabre pictas, et demonst-

tes acta, et prodigia ejusdem Beati Antistitis: per quas Tabellas excitabatur magna veneratio in Populo adstante, qui ut plurimum ignorat acta mirabilia, et portentosa illius. Ex qua veneratione oriuntur multae utilitates tum spirituales, tum corporales, quas enumerat Ricciul. *d. c. 28. 29.* Sed illa praecipua est, quod Sanctorum Reliquiae nobis proponuntur tamquam Imagines, ut vitam moresque nostros: exemplo eorum componamus: viva enim fuerunt membra Christi, et Templum Spiritus Sancti, Conc. Trid. *Sess. 25.*

Magis ac magis solemnem Translationem viderunt Ferrarienses de recenti, tunc quando insignis Reliquia Sancti Mauri Episcopi et Martyris necnon hujus Civitatis compatroni, extracta ab ejus corpore quod in Ecclesia S. Georgii Martyris extra muros asservatur, et in argentea, magni pretii theca recondita, expensis Eminentiss. Card. Ruffi Episcopi translata fuit ad Ecclesiam Cathedrali anno 1725. die 13. Junii, id dicta solemni apparatus, et vere tantae rei convenienti, adornata. Nec omittenda venit solemnis translatio veri Corporis S. Aproniani Martyris habita hoc anno 1651. ad insignem Ecclesiam Collegiatam S. Blasii oppidi Centi, vere omnibus numeris magnificentissima, atque aeterna recordatione dignissima, pro cuius felici, et memorabili eventu, D. Jo. Antonius Rancini Sacrarum caeremoniarum magister in dicta Collegiata multum, enixe et ad honorificentiam insudavit.

§. II. Sacerdotes, et ministri vestibus induti albi, vel rubei coloris, prout Sancti, quorum Reliquiae transferuntur, exposcunt, et cum luminaribus accensis, omnibus procedant, decantantes Litanias cum invocatione Sanctorum, quorum Reliquiae deferuntur, et Hymnum *Te Deum* et Psalmum, *Laudate Dominum de Coelis, etc.* cum duobus sequentibus, et alios Psalmos, et Hymnos de Proprio, vel de Communi eorum Sanctorum, quorum Reliquiae transferuntur.

20 Duo tantummodo colores, ex quinque Ecclesiasticis, sunt qui adhiberi possunt in processione, et translatione alicujus Sac. Reliquiae; demptis enim Martyribus, et illis Reliquiis, quae ad Dominicam Passionem pertinent, caeteri Sancti cujuscumque ordinis hierarchici sint, colore albo consociandi sunt, atque ideo Rubrica dicit *Albi*, vel *Rubri coloris.*

21 Sed posset dari casus, in quo adhibendus esset color violaceus; nempe si fieret translatio Reliquiae insignis alicujus ex Sanctis Innocentibus, pro quibus (non obstante quod occurrant infra octavam Nativitatis) Ecclesia adhibet colorem Violaceum, ut ex Rubricis Missalis constat. Nihilominus in contrarium resolvendum ducō, dum lego Gavantum *T. 2. sect. 6. cap. 6. nu. 7.* Colorem Rubeum concedere SS. Innocentibus si titulus Ecclesiae esset talis prout illis conceditur ratione Dominicae, in qua non est dolendum. Si itaque *non est dolendum* ratione Dominicae, vel ratione tituli Ecclesiae, et per hoc concedendum est color Rubeus Martyribus conveniens, cur erit dolendum in solemnī die translationis eorum ossium, pro quibus instituta est illa solemnitas? Igitur optime instruit Rubrica praesens dum dicit, *Albi*, vel *Rubri coloris*, quia nullus alius color in hujusmodi Processionibus est adhibendus.

22 23 Luminaria accensa in manu omnium procedentium esse debent: cum enim triumphalis sit haec Processio, haec lumina speciem triumphī renovant, nam faces accensas extollere mos erat in antiquis triumphis; *Alex. ab Alex. l. 4. et Panvin. l. 2.* Circa distributionem cereorum nonnulla scitu digna adnotat Castald. *d. l. n. 16.* et praecipue circa modum illos extinguendi. Dicit itaque: *Deputatos ad distribuendos cereos, cum aliis sibi ad hoc munus ministrantibus, pariterque ad ipsos accendendos* (Magister Caeremoniarum) *designabit. Cum autem Processio redierit, idem a suis adjutus opportune, ut extinguantur invigilabit, habens ad hoc parata vasa cum Aqua, ne fumo Ecclesia abumbretur, et deturpetur: in capsulis item extincta funalia reponenda curabit.*

24 25 Litaniae porro erunt consuetae Sanctorum, sine tamen Precibus Poenitentialibus, quia Processio haec est laetitiae, non poenitentiae. Nomina vero Sanctorum, quorum reliquiae transferuntur, si in Litanis non numerentur erunt hac occasione inserenda suo loco, juxta eorum ordinem hierarchicum; et habere possunt pro hac vice in illo ordine primum locum, ratione solemnitatis sibi dicatae, et pro illis institutae: neque attendenda est hac occasione, prohibitio illa per Decretum Pontificium emanata, et alias a novis allegata. Non licere Sanctorum nomina Litanis, nisi a S. C. R. sint approbata, ex Decreto *Sac. R. C. 22. Martii 1631.* quia solemnitas particularis superat omne Decretum, Pignatell. *T. 5. Cons. 27. num. 9.* Neque Nomina haec ponuntur in Litanis, ut in perpetuum ibi maneant, sed tantummodo in illa occasione, pro illorum invocatione facienda, juxta praescriptum a Rubrica.

26 Antiphonae, Hymni, et Psalmi decet, ut sint laetitiae, et solemnitati convenientes, ideoque optime erit illos ex officio seu proprio, seu communi desumere, atque si tempus sup-

perat, repetere. Te Deum vero cantabitur eo tempore quo Reliquiae Ecclesiam intrant.

27 28 29 Omnia alia demum, quae in particulari, et simplici solemnitate illorum Sanctorum esse in usu non solent, possunt occasione hujus translationis adhiberi, nempe *Baldachinum.* *Casal. d. l. n. 13.* Incensationes, *d. n. 26. 27.* quamvis ex Decreto *Sac. C. R. in Lucana 20. Aprilis 1602.* Reliquiae Sanctorum non sint incensandae, nisi cum incensantur oblata in Missa solemnī, Barbosa *collect. Verb. Reliquiae*, et alia: ubi notandum, Reliquia transeunte ante Ecclesias Regularium, isitos cogi non posse ad illam thurificandam: posse tamen hortari, ut notat Pignatell. *cons. 53. per tot. T. 1. et signanter n. 4.* Non autem benedici debet Populus cum dictis Reliquiis, nisi sint Sanctae Crucis, Castald. *d. n. 27.* Sed Episcopus si adsit, solemniter Populo benedicet.

Ista Benedictio cum Sacris Reliquiis tunc tantum permittitur, quando fiat Processio cum dictis, pro impetranda aliqua gratia ab illis, videlicet pro impetranda pluvia, vel aeris serenitate, vel pro fluminum intumescencia coerenda: tunc benedicatur aer, flumen, etc. praecedente cantu Antiphonae, et Orationis.

30 Denique Reliquiam deferre in Processionibus, ad Priorem conventus unde Reliquia sumitur, pertinet, vel alicui Sacerdoti, nusquam vero laicis. Sed regulariter debent Ordines seu Clerus Regularis cedere digniorem locum Clero Saeculari; ita habemus per plura Decreta allegata a Barbosa *collect. verb. Processio*: et praecipue in *Senogallien. Montis Albod. 24. Septemb. 1605.*

Caetera, et quidem plura Reliquiarum Translatione habebis apud Castald. alias allegat. *Prax. lib. 2. sect. 9. cap. 4. et Ricciull. Lucubr. Eccl. lib. 1.*